

slišati o nikaki agitaciji med nami, dandanes je seveda vse drugače! Že več mesecev pred kakšno volitvo se napadajo osebe naprednjaškega mišljenja na nesramotne in nespodobne načine v smrdljivi kranjski cunji in to le radi tega, da bi si klerikalci pridobili za prihodnje volitve par glasov. Temu je kriva samo farška hujskarija, katero pa ti hočemo pri priložnosti bolj natanko opisati. Danes pribijemo javno samo to, da se mi naprednjaki nočemo in ne bomo pustili nadalje voditi za nase, ne, prišlo bode kmalu do skrajnosti. Toraj pa klerikalci na svidenje!

Sv. Miklavž pri Ormožu. Farška nestrpnost nima konca in ne kraja. Pri nas je dosegla že zares vrhunec. Za časa velikonočne spovedi je moral skoraj vsaki, kateri bere „Štajerca“, našemu župniku in kaplanu v spovednici trdno obljubiti, da bode ta list opustil in da ga ne bode več čital, drugače ni dobil odveze. Ja, to pa je že zares preveč! Ali župnik in kaplan ne verjameta, da je v bližini namreč v sveti hostiji, Tisti pričujoč, kateri vse vidi in vse vé? Ako verjameta, kako se potem drzneta baviti se na tem svetem mestu s politiko? Ako pa ne ne verjameta, kdo jima potem daje pogum, stopiti vsaki dan pred oltar? Iz naše prižnice (kancelna) se sliši večkrat, da tista hiša, v kateri se čita „Štajerc“, ni kristjanska hiša. To je stara pesem, tudi stara oslarija! Zakaj, „Štajerc“ ni bil nikdar proti naši sveti veri. Sploh pa bi po tem takem moral biti naš farovž najbolj nekristjanska hiša, zakaj v njem se, kar je dokazano, prebira najbolj temeljito „Štajerc“. Ali naj povemo, kateri „Štajerčev“ naročnik mora takoj, ko dobi „Štajerca“, zanesti svoj list v farovž? Župnik Meško, primi se za nos in pomisli, da nimaš nikake pravice braniti nam čitanja lista, katerega sam kaj radovedno in temeljito prebiraš. Ti kaplan Bratušek pa, ti pa bi moral celo o „Štajercu“ molčati kakor grob, drugače se ti kaj lahko pripeti, da bodeš v njem prav pošteno „pobiksan.“ Bratušek, ti misliš, da nam ni znano, da imaš ti prav debelo znanje z učiteljico, „lepo“ Ančiko? Ja, veš ljubi „Štajerc“, da je kaplan Bratušek nekoč prijel gospico učiteljico za roko in jej rekel: „Gospica, kako se počutite danes, kako vam danes bije vaša žila?“ Na to mu je odgovorila učiteljica tako le: „Dobro, mo j gospod kaplan, jaz sem sanjala celo noč od vas!“ — Kaj le neki pomeni to? Toda o tem in o daljnem danes hočemo molčati, ker upamo, da Bratušek ne bode več zmerjal (šinfal) „Štajerca“ ne v spovednici, ne na kancelnu, ne v krčmi, tudi ne pri — učiteljici. Župniku Meško-tu pa zamašimo pri priložnosti usta na sličen, izdaten način! Toraj za danes dovolj, prihodnjič več. Več faranov.

(Opomba uredništva: Kdor zmerja naš list in brani, da bi ga drugi čitali, a sam pa ga na tistem temeljito čita, je — tepec!)

Sv. Vid pri Ptuj. Pred kratkim vršile so se pri nas občinske volitve. Čudno, še nikdar ni bil naš duhovni oče in župnik Brdник tako delaven, kakor za časa teh volitev. Naš farovž je agitiral na vse kriplje, a mi farani nismo pričakovali od te agitacije ničesar dobrega. Že prvo večer je letal župnik po

Pobrežah in zganjal volilce v neko tamošnjo krčmo. Prešnja leta je opravljal ta posel sedajni far „grajzlar“ — a letos mu ga je prevzel župnik. Župnikova delavnost zdela se nam je tembolj čudna, ker župnik ni eden izmed tistih, kateremu bi delo posebno dišalo. Namesto pridig prebira navadno pastirski list, da, niti na praznik sv. Jožefa in praznik čiste Marije Device ni pridigoval. O župnikovem tamošnjem nauku pri nas ni sluha ne duha, ali nam je potem čuditi, da se množi pri nas vedno več število nezakonskih otrok? Vrhunec župnikove brzižnosti napram naši fari pa smo imeli priložnost opazovati o veliki noči. Ko je bilo treba iti blagoslavljat kruha in mesa — odpeljal se je župnik. Šel ni niti kam. In cele velikonočne praznike nismo videli. Precej po praznikih pa se je zopet vrnil. Toda glej, ni si upal, da bi se bil peljal na ravnost po ulici, ne, peljal se je zadi okoli hiš in do tako skrivoma vrnil v farovž. Kakor smo zvedeli, bil je neki v Vurbergu in je prosil tamošnjega župnika, da sme ostati čez praznike pri njem. Neki takega župnika pa zares nima nobena fara, ki bi ste ravno za časa tako velikih praznikov zapustil. Vse do čast našemu staremu župniku v pokoju in našem ob kaplanu, katera sta si prizadevala na vso moč, da sta opravila te dni tudi tisto delo, katero bi bil imel opraviti župnik. Pa naj nam pride župnik pko zbirco, videl bode, kaj se bode njegovim berihonda pripetilo. Andraš, idi v kloster, za faro itak ne mara raz fara pa ne za tebe. Pa idi prihodnjič v Vurbergo zbirce pobirat. Dragi „Štajerc“, to smo ti poročali in te prosimo, da nam svetuješ, kaj nam je za stogotriti, da se rešimo župnika, ki tako z nami postopaga.

Več faranov. bla

(Opomba uredništva: Naznanite celo zadevo pismeno naš konventu minoritov v Gracu in na Dunaju in če ta dva ne ustrezeta Vaši želji, knezoškofu v Mariboru. Ako obojno ne bode ničesar pomagalo, pridite v uredništvo.)

Razne stvari.

Cerkvene pristojbine, knjige, v katerih je natanko predpisano, koliko se sme računati od farovža za kako cerkveno opravilo, dobe se skoraj v vsaki knjigarni. Naše upravništvo jih ne sme prodajati, pač pa rado naznani na vprašanja, kje se dobijo. Treba je priložiti za odgovor znamko (marko) ali pa dopisnico.

Še o mrtvih lažejo in mečejo po njih blato ti klerikalni hinavci. Kakor smo poročali, se je na Dunaju pred kratkim zavoljo bolezni na živcih ustrelil državni poslanec ptujski, mariborski i. t. d. gospod Wolffhard, jako zaslužen mož. Sedaj po njegovi smrti, raztrosili so klerikalci v svet, da se je ustrelil radi gmotnega denarnega položaja, zavoljo katerega bi bil imel opraviti najbrž celo z kazensko sodnijo. Zopet debela, nesramna laž in to o — m r t v e m, velezasluženem možu, seveda ker je bil naprednjaškega mišljenja. Še le kratek čas pred smrtjo dobil z

g. W. pismo, v katerem je bilo nad 15 tisoč kron. Pismo je odprl, dejal je v kuvert in zapisal na njega: "Lastnina grofa Draškoviča." Ravno tako so našli tudi hranilnično vložno kajigo, katera se je bila g. W. izročila, popolnoma v redu. Denarja in vrednostnih reči so našli 1432 kron. Knjige bile so vse v redu. Konkurz, kateri se je napovedal glede premoženja g. W., se bode vsled sklenjene poravnave v kratkem končal. O mrtvih lagati in metati po blato, to je lumparija, katere so zmožne le zakurke, podle duše.

Schillerjeve slavnosti. Celi veliki nemški narod je slavil dne 9. t. m. svojega velikega pesnika Schillerja. Ta dan je minulo namreč ravno 100 let, kar je umrl ta veliki mož. Pač s polno pravico se spominja veliki sosečki narod tega svojega sina, ker je bil eden največjih duševnih velikanov, kar jih je sedaj sploh živelo. Trajen, večni mu spomin!

Zraščeni dvojčki. V vasi Ivancu pri Varaždinu je pred kratkim porodila neka Jela Gotal dvojčki, ki sta bili zraščeni in sta v eni noči umrli. Deklici sta bili zraščeni s trebuhom tako, da sta imeli le en trebuh, a glavi sta se gledali z obrazom v obraz. Roke in noge so bile dobro razvite. V sredini sta bili opaziti le eden spol in sicer ženski.

Varujte ptice. Ravno sedaj gnjezdijo naše prelepe ptice pevke. Stariši in učitelji, skrbite za to, da ne bode mladina, kakor je to žalibog navada, razdirala gnjezd in ne bode lovila mladih ptičev, ker to v škodo Vaše sadjereje. Vsakdo, ki se je prenehal, koliko požere samo en mladič mrčes, bode toovo skrbel za to, da se take surovosti ne bodejo nanjale od mladine, surovosti, katere jej gotovo ne škodijo tudi ne njenega čustva. Imejte v svoj korist in miljenje z nedolžnimi, prekornimi pticami!

Velika nesreča v gorah. Trije izurjeni graški hribolazci (turiisti), vseučilišni profesor dr. Viktor Alf pl. Glanwell, privatni docent dr. Leo Petritsch in deželni računski oficijal G. Stopper so plezali nedeljo v kljub deževnemu vremenu na najvišji skalnati greben v "Hochschwabu". Bili so zapaj na vrvi navezani. Ali je pridrvil snežni plaz, ki je večji kamen, ali pa je kateremu izpodrsnilo, iz njake krčme videli so, kako se je blizu vrha grebena zavrtelo nekaj večjega, črnega v zraku ter izginilo v nad 400 metrov globok prepad. Bili pa so to imenovani hribolazci. Trupla ponesrečenih našli popolnoma razbita, tako, da so jih morali spraviti v rečah (žakljih) vdolino.

Gospodarske in gospodinjske stvari.

Nekaj o peronospori, o škropljenju in žveplanju. Pompite o pravem času! — Peronospora ali strupena gliva, ki se je zanesla k nam pred 25 leti iz Amerike. Od takrat napada redno vsako leto listje in grozdje po naših vinogradih. Proti tej bolezni je edino sredstvo raztopina modre galice (bakre-

nega vitrijola). Ker bi ta raztopina listje ožgala, primeša se ji nekoliko vapna, da se njena kislina odstrani. Mesto vapna rabijo nekateri tudi sodo, ker se pa soda tudi na listju prehitro raztopi, zaleže tako pripravljena galica manj časa. V prvo je škropiti, ko se razvijejo na mladju 3 do 4 listi, ko postane toraj mladje približno 20 cm dolgo. Če škropimo, ko se pokaže že bolezen, ne moremo več rešiti napadenih trtnih delov. Za prvo škropljenje vzeti je na 100 l vode približno $\frac{3}{4}$ do 1 kg. modre galice in ravno toliko ugašenega vapna. Galica se ne sme topiti v vroči vodi. V drugo je škropiti pred cvetom. Na 100 l vode priporoča se za drugo škropljenje 1 do $1\frac{1}{2}$ kg galice. V tretje se škropijo trte po cvetu, v četrto in v peto v presledkih 2 do 3 tednov. Za to škropljenje vzeti je vedno manj galice. V nižavah, kjer je velika navadna rosa, ki povspevšuje kalenje peronospor, škropiti je z bolj močno raztopino in večkrat nego v gričih, kjer je malo rose. Vshodni vinogradi so manj podvrženi peronospori nego zapadni, ker se jutranja rosa tu prej posuši. Če škropiš v gorkem solnčnem vremenu, lomijo vodne kapljice, podobne stekleni leči, solnčne žarke in s takim škropljenjem trte lahko osmодиš. Če žveplaš v rosi, se žveplo na trti zmoči in napravi nekako škorjo, ki proti grozdni plesnobi skoraj nič ne zaleže. Zato je najboljšo škropiti v bolj hladnem, nekoliko oblačnem in vetrovnem vremenu, žveplati je pa potem, ko se je posušila jutranja rosa in je pričelo solnce pripekati. Le v vročini se žveplo razkraj in zaleže. Z mirno vestjo žveplamo toraj lahko tudi takrat, ko solnce najbolj pripeka. Seveda ne smemo trte z žveplom kar posipati. S takim žveplanjem bomo trto ožgali. — Ali je v raztopini modre galice dovolj vapna, spoznaš lahko s pomočjo lakmusovega papirja, ki ga dobiš za nekoliko novčičev v lekarni. H raztopini modre galice vlevati je toliko časa vapneno belež, dokler pomodri (napravi plavega) rudeči lakmusov papir, če pomočiš majhen košček v raztopino. Ako imaš mesto rudečega, moder lakmusov papir, vlivaj belež toliko časa v galično raztopino, da ostane ta papir moder (plav) in ne porudeči. Raztopino je treba prej seveda s palico pomešati.

Pisma uredništva.

Mala Nedelja: Gotovo prihodnjič; Zdravi! — **Velika Nedelja:** Tudi prihodnjič! — **Sv. Juri ob Ščavnici:** Je prišlo za tokrat prepozno! Prihodnjič gotovo! — **Sv. Lovrenc v Slov. gor.** Koser pride v prihodnji številki pod krtačo.

Želodec prebavlja in čisti. Da pa zamore zadostiti obema svojima nalogama, ga ne smemo niti v enem niti v drugem oziru preveč napejati, temveč skrbeti, da se mu to dvojno delo kolikor možno olajša. Izvrstno sredstvo v ta namen je dra. Rose balzam za želodec iz lekarne B. Fragnerja, c. kr. dvornega založnika v Pragi, ker pospešuje prebavljanje in povzroča lahko odvajanje brez bolečin. Dobi se tudi v tukajšni lekarni gospoda Behrbalka.

Učni tečaj za drenažo. Mi opozarjamo naše bralce na razglas tiščoč se tega učnega tečaja, katerega smo priobčili v današnji številki po naročilu štajerskega deželnega odbora.